

ud paa en Undersøgelse af, om disse, hvis de ere blevne Børnepligt underkastede, ere blevne billigt behandlede ved de Regler, som ere opstillede i Lovudkastet. I den første Henseende mener den ærede Landstingsmand, at Lovudkastet gaaer ud fra en feilagtig Ansættelse, idet det nemlig i Udcastet er blevet antaget, at disse Stillingsemænd virkelig ere blevne en ny Børnepligt underkastede ved Børnepligtsloven. Jeg maa imidlertid fremdeles holde mig overbevist om, at den Forudsætning, hvorfra man ved Udarbejdelsen af dette Udcast er gaaet ud, er den rigtige; jeg kan ikke antage, at de nævnte Stillingsemænd kunne ifølge Børnepligtslovens Indhold antages at være frie for at opfylde den Børnepligt, som er grundet i denne Lov. Det hedder i § 4 af Børnepligtsloven, at de, som hidtil have været fritagne for Børnepligt, skulle, forsaavidt de ere fødte i Aaret 1826 eller senere, være Børnepligt underkastede. Det forekommer mig derefter, at det slet ikke kan være tvivlsomt, at der skelnes paa den ene Side imellem saadanne Personer, som allerede ifølge de gjældende Love være Børnepligt underkastede, og saadanne, som ifølge de gjældende Love være frie for at tjene, og at der slet ikke tages Hensyn til den tilfældige Omstændighed, om nogen af de Personer, som maatte henhøre til den sidstnævnte Klasse, virkelig stode i Tjenesten eller ikke, det være sig nu som Stillingsemænd, som Frivillige, som Officerer eller i hvilken som helst anden Stilling; de henhøre alle derunder, naar de ere fødte i Aaret 1826 eller senere, og ikke efter de ældre Love horte til dem, som kunde udskrives, men iblandt dem, som ikke hidtil havde været Børnepligt underkastede. Gik man ud fra den modsatte Forudsætning, som den ærede Landstingsmand er gaaet ud fra, maatte man vistnok erkende, at Lovudkastet var i høj Grad ubilligt, ja uretfærdigt; men jeg har aldrig tænkt paa, eller troet, at det gik an, at paalægge disse Mennesker en ny Forpligtelse, som ikke var grundet i Børnepligtsloven, tværtimod har jeg troet, at den Forpligtelse, der var grundet i Loven, i dette Lovudkast var lempet noget med Hensyn til den særegne Forpligtelse, som paahviler disse Personer ifølge den paatagne

Stilling. Altsaa ifølge Børnepligtslovens Indhold mener jeg, at disse Stillingsemænd maae være en ny Børnepligt underkastede. Der er for den modsatte Mening, som den ærede Landstingsmand forsvarede, anført et andet Argument, nemlig, at disse Stillingsemænd dog ikke kunne være at behandle efter Lovens almindelige Regler, og, mener han, kun de Personer kunne være Børnepligt underkastede, som kunne behandles efter Lovens almindelige Bestemmelser; de her omhandlede Personer kunne ikke behandles efter de almindelige Regler, som opstilles i Børnepligtsloven, og altsaa kunne de ikke være Børnepligten underkastede. Men denne Slutning troer jeg heller ikke er rigtig. Jeg troer, at man meget godt kunde have behandlet de paagjældende Personer efter Lovens almindelige Bestemmelser, men man har ikke gjort det; havde man gjort det, var det egentlige Spørgsmaal, som er opkastet, for en Deel faldet bort; men man har nu engang ikke afgjort dette Spørgsmaal, men opfat det indtil Krigen Tilendbringelse, og derfor er det, at der nu skal tages en almindelig Bestemmelse til Sagens Afgjørelse. Jeg troer, at Krigsbestyrelsen havde været besøiet til, da Børnepligtsloven udkom, at sige til dem: „Sa nu møder I for at opfylde Ederes egen Børnepligt efter Loven. Hvad angaaer den Børnepligt, som I have paataget Eder som Stillingsemænd, da er den bortfalden.“ Dette mener jeg, Krigsbestyrelsen havde været besøiet til at sige til dem, og den havde altsaa været besøiet til at behandle dem efter Lovens almindelige Regler. Det er vel saa, at de Personer, som i deres 22de Aar vare i Armeen, ikke have mødt ved Sessionen, men det behøvedes heller ikke; naar det var konstateret, at de fandtes ved Armeen, kunde de udskrives ved Sessionen til at aftjene deres egen Børnepligt, og noget egentligt Møde ved Sessionen behøvedes ikke. Det er forekommet oftere, at Personer, som vare Børnepligt underkastede, allerede vare hvervede og vare ved Armeen; men derfor vare de ikke blevne frie for at opfylde deres egen Børnepligt. Dersom Sagen ikke, da jeg tiltraadte mit Embede, allerede havde været præjudiceret, vilde det derfor have været Hovedspørgsmaalet, om man ikke, da